

ที่ ยล ๐๐๓๗.๔/ว ๔๘๗๒

ศาลากลางจังหวัดยะลา

ถนนสุขยางค์ ยล ๙๕๐๐๐

๑๘ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ระยะเวลาการยื่นฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ / นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา / นายกเทศมนตรีนครยะลา

และนายกเทศมนตรีเมืองเบตง

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๔๐๔.๔/ว ๑๗๓๓

ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒

ด้ยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งได้วินิจฉัยกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยได้ขอให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตรวจสอบคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองเพื่อฟ้องคดีใหม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นายอภินันท์ บุญราช,
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา

กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์

โทร./โทรสาร. ๐-๗๓๒๒-๒๗๘๖

www.yalalocal.go.th

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

เลขที่	12262	หน้า	13.00
วันที่	19	เดือน	08
ปี	2552		

ที่ มท ๐๔๐๔.๔/ ๑ ๑๗/๓๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กันยายน ๒๕๕๒ งานเลขานุการกรม กว.อ.ม.ล.

วันที่	17	เดือน	08
ปี	2552	หน้า	5960

เรื่อง ระยะเวลาการขึ้นฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง คำนวณที่ กค ๐๔๑๐.๗/ว ๖๗ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ด้วยกระทรวงการคลังได้แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สรุปได้ว่าคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี นั้น ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ เดิม และบัญญัติให้การฟ้องคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องคดีภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ดังนั้น คดีพิพาทที่เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง จึงมีกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีย้อนหลังไปถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และขอให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองเพื่อฟ้องคดีใหม่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดทราบ เพื่อถือเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายมานิต วัฒนเสน)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนคดี

โทร. ๐-๒๒๔๔-๕๐๓๖

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๕๐๓๖

"ดำรงธรรมนำไทยให้เจริญ"

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0410.7/ว.๒๕๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
43201

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 ถนน 10400

31 กรกฎาคม 2552

เรื่อง ระยะเวลาการยื่นฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง
เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คดีปกครองหมายเลขและระเบียบท้องถิ่น	2520
เลขรับ	
วันที่	-6 ส.พ. 2552
เวลา	

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 97/2552 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552

โดยที่ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 มาตรา 51 การฟ้องคดีตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี ประกอบกับศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ 97/2552 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 วินิจฉัยว่ากรณีศาลปกครองได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เพราะเหตุ ยื่นคำฟ้องเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา 51 พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 ยกเลิกความในมาตรา 51 เดิม และบัญญัติให้การฟ้องคดี ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ซึ่งมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 ดังนั้น คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง จึงมีกำหนดระยะเวลา การฟ้องคดีย้อนหลังไปถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2546

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่าเพื่อเป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ ที่ได้รับความเสียหายจากการฟ้องคดีไม่ทันภายในระยะเวลาดังกล่าว และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของกฎหมายที่ได้ขยายระยะเวลาการฟ้องคดีให้ยาวขึ้น จึงให้หน่วยงานของรัฐรีบดำเนินการตรวจสอบ คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่ศาลปกครองได้เคยมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ เพราะเหตุยื่นคำฟ้องไม่ทันภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ แห่งการฟ้องคดีตามมาตรา 51 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 (เดิม) โดยให้นำมาขึ้นฟ้องเป็นคดีใหม่ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 ที่แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง หากหน่วยงานของรัฐใดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในกรณีที่ยื่นฟ้องคดีไม่ทันภายในระยะเวลาหนึ่งปีตามมาตรา 51 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อได้ดำเนินการยื่นฟ้องคดีใหม่ตามแนวทางปฏิบัตินี้และศาลปกครองมีคำสั่งรับฟ้องไว้พิจารณาแล้วก็ให้ชะลอการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดังกล่าวไว้ก่อน จนกว่าศาลปกครองจะได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดในคดีที่ได้ยื่นฟ้องใหม่นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักความรับผิดทางแพ่ง

กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผลคดีปกครอง

โทร. 0 2298 6827

[http:// www.cgd.go.th](http://www.cgd.go.th)

○ คำสั่ง

คำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด

๑๒๗

(นางสาวพรทิพย์ ไชยภักดิ์)

เจ้าพนักงานปกครอง ๗๖๗

๑๒๗

(ก. ๒๑)

คำร้องที่ ๗๗๘/๒๕๕๑

คำสั่งที่ ๗๗/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง { จังหวัดนครราชสีมา
บริษัท ดีโคเทค จำกัด

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขคำที่ ๒๑๔/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๒๕๒/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๔ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีให้ทำการก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลาง นครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๒๐ รายการ ในราคาค่าจ้างเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕,๔๙๔,๓๓๙.๙๕ บาท โดยมีธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาชาตทอง เป็นผู้ค้ำประกัน เป็นเงิน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท หากผู้ถูกฟ้องคดีก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ หรือต้องชำระค่าปรับหรือค่าใช้จ่ายใดๆ หรือผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ใดๆ ที่กำหนดในสัญญา ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระเงินให้ทันที ต่อมา วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำบันทึกส่งมอบสถานที่ก่อสร้าง และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเริ่มเข้าทำงานก่อสร้างในวันเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีได้เริ่มเข้าทำงานในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ครั้นถึงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ อันเป็นวันสิ้นสุดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ชำระค่าปรับเป็นจำนวนเงินวันละ ๓๔,๔๔๔.๓๔ บาท นับตั้งแต่วันที่กำหนดให้แล้วเสร็จตามสัญญา ตามหนังสือที่ มท ๐๔๒๘/๔๓๐๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าจะยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นหรือไม่ประการใด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ว่ายินยอมเสียค่าปรับ อันเนื่องมาจากความผิด หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ โดยตกลงยินยอมแก้ไขงวดงานเพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนการทำงานที่แท้จริงและเพื่อให้เกิดสภาพคล่องในหลายรายการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บธ ๐๗๒๔/๔๒๔๔ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ แจ้งบอกเลิกสัญญาตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป และจะบังคับเอาค่าปรับและค่าเสียหายอื่นจากหลักประกันสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่าการบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีชอบแล้ว ไม่มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่ง และผู้ฟ้องคดีได้แจ้งผลการอุทธรณ์คำสั่งยกเลิกสัญญาจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๗ จากการที่ผู้ฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๓๔,๔๔๔.๓๔ บาท นับแต่วันสิ้นสุดสัญญาจ้างถึงวันบอกเลิกสัญญาคือตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ รวม ๓๗๔ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๓,๓๑๐,๓๗๗.๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบงานถึงงวดที่ ๕ เมื่อนำมาหักออกจากยอดค้างชำระค่าปรับตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงค้างชำระค่าปรับ

/อีกจำนวน...

อีกจำนวน ๔,๘๔๔,๖๒๓.๕๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าปรับจำนวน ๔,๘๔๔,๖๒๓.๕๐ บาท ดังกล่าว ไปชำระค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งให้ชำระเงินค่าปรับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินค่าปรับมาชำระภายในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้รับหลักประกันสัญญาจากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสาทรทอง จำนวน ๑,๘๘๔,๘๑๘ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินดังกล่าวมาหักออกจากเงินค่าปรับที่ค้างจำนวน ๔,๘๔๔,๖๒๓.๕๐ บาท จึงยังคงเหลือเงินค่าปรับที่ยังค้างชำระอีก ๓,๐๕๙,๘๐๕.๕๐ บาท ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าปรับดังกล่าวมาชำระ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยจึงเป็นการผิดนัดไม่ชำระหนี้ค่าปรับ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยผิดนัดตามกฎหมายในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ รวมดอกเบี้ยผิดนัดที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๐๔๔,๓๐๓.๙๓ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบชำระเงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดจนถึงวันฟ้องรวมเป็นเงิน ๔,๑๒๖,๒๑๐.๔๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๓/๒๕๔๔ (ที่ถูกต้อง ๓๗๓/๒๕๔๔) และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยเห็นว่าเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการฟ้องคดีและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๗/๒๕๔๔ (ที่ถูกต้อง ๓๔๗/๒๕๔๔) ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องดังกล่าว และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๔๘๔/๒๕๔๐ ปินตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าโดยที่ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ เดิม และให้ใช้ความใหม่ว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งคดีเดิมศาลยังมิได้พิจารณาในเนื้อหาแห่งคดี

/โดยพิจารณา...

โดยพิจารณาแต่เพียงอำนาจฟ้องของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น และเมื่อมีการแก้ไขระยะเวลาในการฟ้องคดี
ที่พิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองจากเดิมหนึ่งปีเป็นห้าปีแล้ว อำนาจฟ้องของผู้ฟ้องคดี
จึงยังคงมีอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคดีใหม่

ขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับจำนวน ๓,๐๗๐,๕๐๖.๕๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๕๕,๓๐๓.๕๓ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔,๑๒๖,๒๑๐.๕๓ บาท
แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน
๓,๐๗๐,๕๐๖.๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ศาลสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อ ๔๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่
ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดไว้เพียงว่า
คดีที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีก
ในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน จึงมิได้หมายความว่า จะต้องเป็นคดี
ที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีที่ได้มีการวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดีแล้วเท่านั้น
ที่ต้องห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีก แต่หมายความว่ารวมถึงคดีที่ศาลได้มีคำพิพากษา
หรือคำสั่งชี้ขาดคดีซึ่งถึงที่สุดแล้วด้วย ดังนั้น คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ยืนตามคำสั่ง
ศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องและคำฟ้องยังไว้พิจารณา ย่อมถือว่าเป็นคดีที่ศาลได้มี
คำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงมีอาจรับฟังได้ และโดยที่ในขณะที่
ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณานั้น
เป็นกรณีที่ยังไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น กำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง
ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๔) จึงต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ
แห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี แม้ในภายหลังจะได้มีการ
ตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งมาตรา ๔ ได้บัญญัติให้ยกเลิกความ

ในมาตรา ๔๑...

ในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้บัญญัติให้การฟ้องคดีตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีก็ตาม แต่ก็ไม่มีผลทำให้ศาลปกครองสูงสุดที่ถึงที่สุดและถูกต้องตามกฎหมายที่มีในเวลามีคำสั่งแล้ว กลับเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบหรือเสียไปแต่อย่างใด ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าวก็คือ "ในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญากับเอกชนหรือกับหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกิจกรรมที่หลากหลาย ตั้งแต่กิจกรรมขนาดเล็กจนถึงโครงการขนาดใหญ่ หากนับรวมมูลค่าตามสัญญาเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมาก แต่เนื่องจากการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี ซึ่งเดิมสัญญาดังกล่าวมีอายุความถึงสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้มีการตีความสัญญาโดยศาลปกครองหรือคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นสัญญาประเภทใด หากตีความว่าเป็นสัญญาทางปกครองจะทำให้กำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีลดลงเหลือเพียงหนึ่งปีเป็นเหตุให้ระยะเวลาฟ้องคดีสั้นลงโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรแก้ไขระยะเวลาการฟ้องคดีดังกล่าวให้ยาวขึ้น" ดังนี้ จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ในการแก้ไขระยะเวลาการฟ้องคดีให้ยาวขึ้นดังกล่าวก็เพราะรัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะคุ้มครองหน่วยงานของรัฐเป็นสำคัญ โดยมีได้มีข้อยกเว้นมิให้ใช้บังคับแก่คดีที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้ถูกรณัติเพิกถอนฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันในขณะที่ยังมิได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง

/และวิธีพิจารณา...

และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ประการใด ซึ่งเป็นไปโดยผลของกฎหมาย มิใช่เป็นกรณีที่มีผลทำให้คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่ถึงที่สุดและถูกต้องตามกฎหมาย ที่มีในเวลามีคำสั่งแล้วกลับเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบหรือเสียไปแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นคำฟ้องต่อ ศาลปกครองว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสัญญาก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้อง ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และคดีถึงที่สุดโดยศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เพราะเหตุยื่นคำฟ้อง เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีตามมาตรา ๔๑ ดังกล่าว ปรากฏตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๗๕/๒๕๕๐ ต่อมา ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ เดิม และบัญญัติให้การฟ้องคดีตาม มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ทั้งนี้ คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง จึงมีกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีย้อนหลังไปถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้นำข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดมาฟ้องใหม่ โดยอ้างเหตุใหม่ว่าคดีมีกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ซึ่งมีใช้เป็นประเด็นที่ศาลปกครองได้เคยวินิจฉัยตามคำฟ้องในคดีก่อน และคำฟ้องใหม่ในคดีนี้โดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน จึงไม่ต้องห้ามตามข้อ ๔๗ แห่งระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดี ให้มีผลเป็นการบอกเลิกสัญญาตามหนังสือที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งต้องยื่นฟ้องคดี ต่อศาลภายในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑

จึงยังไม่พ้น...

จึงยังไม่ทันระยะเวลาฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณานั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นและให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องไว้พิจารณาตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการพิจารณาคดีปกครอง

นายพิระพล เขาวนศิริ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุณย์ เสียงก้อง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรพจน์ วิศรุตพิชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพนพล เสงเจริญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรณัฐ ศิริบุรุษวัฒนา

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

